

b. ofwel minstens 7 jaar, gerekend van datum tot datum, in een zwaar beroep in de zin van artikel 3, § 1 van het koninklijk besluit van 3 mei 2007 tot de regeling van een stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag (*Belgisch Staatsblad* van 8 juni 2007). Deze periode van 7 jaar moet gelegen zijn in de loop van de laatste 15 kalenderjaren, gerekend van datum tot datum;

c. ofwel minimaal 20 jaar in een arbeidsregime zoals bedoeld in artikel 1 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 46 van 23 maart 1990 en algemeen verbindend verklaard bij het koninklijk besluit van 10 mei 1990 (*Belgisch Staatsblad* van 13 juni 1990).

Aanvullende vergoeding

Art. 6. Ingeval een werknemer overstapt van een vorm van loopbaanvermindering in het kader van tijdskrediet of landingsbaan (collectieve arbeidsovereenkomst nr. 103) naar een vorm van stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag zal de aanvullende vergoeding ten laste van de werkgever, zoals bepaald in de voor de sector geldende, desbetreffende collectieve arbeidsovereenkomsten, berekend worden op basis van het loon dat de werknemer verdiende voor hij zijn arbeidsprestaties verminderde.

Geldigheid

Art. 7. Deze collectieve arbeidsovereenkomst treedt in werking op 1 januari 2023 en houdt op van kracht te zijn op 30 juni 2023.

Deze collectieve arbeidsovereenkomst zal worden neergelegd ter Griffie van de Algemene Directie Collectieve Arbeidsbetrekkingen van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg en de algemeen verbindende kracht bij koninklijk besluit wordt gevraagd.

Art. 8. Overeenkomstig artikel 14 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités worden, voor wat betreft de ondertekening van deze collectieve arbeidsovereenkomst, de handtekeningen van de personen die deze aangaan namens de werknemersorganisaties enerzijds en namens de werkgeversorganisaties anderzijds, vervangen door de, door de voorzitter en de secretaris ondertekende en door de leden goedgekeurde notulen van de vergadering.

Gezien om te worden gevoegd bij het koninklijk besluit van 23 december 2021.

De Minister van Werk,
P.-Y. DERMAGNE

b. ou bien au moins 7 ans, calculés de date à date, dans un métier lourd au sens de l'article 3, § 1er de l'arrêté royal du 3 mai 2007 fixant le régime de chômage avec complément d'entreprise (*Moniteur belge* du 8 juin 2007). Cette période de 7 ans doit se situer dans les 15 dernières années civiles, calculées de date à date;

c. ou bien au moins 20 ans dans un régime de travail visé à l'article 1er de la convention collective de travail n° 46 du 23 mars 1990 et rendue obligatoire par l'arrêté royal du 10 mai 1990 (*Moniteur belge* du 13 juin 1990).

Indemnité complémentaire

Art. 6. Dans le cas où un travailleur passe d'une forme de diminution de carrière dans le cadre du crédit-temps ou de l'emploi de fin de carrière (convention collective de travail n° 103) à une forme de régime de chômage avec complément d'entreprise, l'indemnité complémentaire à charge de l'employeur, telle que fixée dans les conventions collectives de travail en vigueur dans le secteur, sera calculée sur la base du salaire que le travailleur percevait avant sa réduction des prestations de travail.

Validité

Art. 7. La présente convention collective de travail entre en vigueur au 1er janvier 2023 et cesse de produire ses effets au 30 juin 2023.

La présente convention collective de travail sera déposée au Greffe de la Direction générale Relations collectives de travail du Service public fédéral Emploi, Travail et Concertation sociale et la force obligatoire par arrêté royal sera demandée.

Art. 8. Conformément à l'article 14 de la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires, en ce qui concerne la signature de la présente convention collective de travail, les signatures des personnes qui la concluent au nom des organisations de travailleurs d'une part et au nom des organisations d'employeurs d'autre part, sont remplacées par le procès-verbal de la réunion approuvé par les membres et signé par le président et le secrétaire.

Vu pour être annexé à l'arrêté royal du 23 décembre 2021.

Le Ministre du Travail,
P.-Y. DERMAGNE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST SOCIALE ZEKERHEID

[C – 2022/30788]

1 FEBRUARI 2022. — Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming houdende de inperking van de gevolgen van de 'prijs van de arbeid'

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het koninklijk besluit waarvan ik de eer heb aan uwe Majesteit ter ondertekening voor te leggen, heeft als doel artikel 9ter, §§ 3 en 4, van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming te wijzigen, zodat de arbeidsprikkels voor personen met een handicap wordt versterkt door zowel de vrijstellingsdrempel voor de beroepsinkomsten voor het behoud van de integratietegemoetkoming (II) als het vastgestelde plafond voor de vervangingsinkomsten te verhogen.

De integratietegemoetkoming heeft tot doel de meerkosten te compenseren in verband met het verlies van zelfredzaamheid van de persoon met een handicap in een omgeving, die voor hem ruim ontoegankelijk is en dus meerkosten met zich meebrengt. Het bedrag van deze tegemoetkoming wordt bepaald rekening houdend met het inkomen van de persoon met een handicap.

Artikel 7, § 1, van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap verduidelijkt, in zijn tweede lid, het volgende: "De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, wat moet worden verstaan onder "inkomen" en door wie, volgens welke criteria en op welke wijze het bedrag ervan moet worden bepaald".

SERVICE PUBLIC FEDERAL SECURITE SOCIALE

[C – 2022/30788]

1er FEVRIER 2022. — Arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 6 juillet 1987 relatif à l'allocation de remplacement de revenus et à l'allocation d'intégration portant limitation des effets du « prix du travail »

RAPPORT AU ROI

Sire,

L'arrêté royal que j'ai l'honneur de soumettre à la signature de votre Majesté a pour objet de modifier l'article 9ter, §§ 3 en 4, de l'arrêté royal du 6 juillet 1987 relatif à l'allocation de remplacement de revenus et à l'allocation d'intégration afin de renforcer l'incitation au travail pour les personnes en situation de handicap en augmentant à la fois le seuil d'exonération des revenus professionnels pour le maintien de l'allocation d'intégration (AI) et le plafond fixé en matière de revenu de remplacement.

L'allocation d'intégration a pour objectif de compenser les surcoûts liés à la perte d'autonomie de la personne en situation de handicap dans un environnement qui, lui, est largement inaccessible et occasionne donc des surcoûts. Le montant de cette allocation est déterminé en tenant compte des revenus de la personne en situation de handicap.

L'article 7, § 1er, de la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux personnes en situation de handicap précise, en son alinéa 2, que « Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, ce qu'il faut entendre par « revenu » et par qui, selon quels critères et de quelle manière le montant doit en être fixé ».

Datzelfde artikel verduidelijkt in zijn derde lid het volgende: "De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Minister-raad, bepalen dat sommige inkomsten of delen van het inkomen, onder de voorwaarden die hij bepaalt, niet of slechts gedeeltelijk in aanmerking worden genomen". Dit lid verduidelijkt dat een onderscheid kan worden gemaakt, met name, in functie van het type inkomen.

Eenzijds is het absoluut noodzakelijk de vrijstellingsdrempel van de beroepsinkomsten voor het behoud van de IT te verhogen, zodat werken financieel voordelig is. Anderzijds is het van essentieel belang het plafond van de vervangingsinkomens op te trekken om de wijdverspreide armoede bij personen met een handicap te bestrijden en ook om te voorkomen dat zij dubbel gestraft worden (verlies van werk en verlies van IT).

In zijn advies 70.637/3 van 30 december 2021 over het ontwerp van koninklijk besluit is de afdeling wetgeving van de Raad van State in hoofdzaak van oordeel, dat de ontworpen regeling geen gevolgen mag hebben voor bepaalde categorieën van personen met een handicap die als onevenredig moeten worden beschouwd in het licht van het gelijkheidsbeginsel.

Wat het discriminerende karakter van de maatregel betreft, dient er gewezen te worden op het feit dat het verschil in behandeling tussen de vrijstellingen voor arbeidsinkomsten en andere soorten inkomsten in het verleden reeds bestond, maar door het ontwerp aanzienlijk wordt geaccentueerd. Het verschil in behandeling is echter rechtmatig indien het is gebaseerd op een legitiem doel en indien het evenredig is aan dat doel. De doelstelling om personen met een handicap, die werken, niet te benadelen, kan als legitiem worden beschouwd.

Zoals in het advies van de NHRPH wordt opgemerkt, kan de evenredigheid worden bekritiseerd, met name ten aanzien van de personen met een handicap die moeten stoppen met werken en die vervolgens een laag vrijgesteld vervangingsinkomen genieten. Bij de combinatie tussen arbeidsinkomen en vervangingsinkomen wordt de nieuwe vrijstelling op het vervangingsinkomen volledig in mindering gebracht (uiteraard beperkt tot het werkelijk ontvangen vervangingsinkomen), terwijl deze vrijstelling tot nu toe kan verminderd worden wanneer het arbeidsinkomen een bepaalde grens overschrijdt. Wie dus tijdelijk een vervangingsinkomen ontvangt in de loop van het referentiejaar, heeft ook baat bij de nieuwe maatregel.

Bij de proportionaliteit van de verdeling van de middelen tussen degenen die werken en degenen die niet werken is het belangrijk om aan te halen dat degenen die niet werken niet door deze nieuwe wetgeving worden gestraft. Recht op werk is een grondwettelijk recht. Dit recht moet verzekerd worden voor de Personen met een handicap en deze maatregel draagt hiertoe bij. De maatregel heeft tot doel de werkgelegenheid van personen met een handicap te ondersteunen door het vrijstellingsplafond voor arbeidsinkomsten te verhogen. De maatregel zal er dus toe bijdragen dat mensen weer aan het werk gaan, zoals in bepaalde sectoren van het sociaalezekerheidsstelsel het geval is, door bepaalde mogelijkheden tot accumulatie te verruimen.

Er worden bijkomend ook middelen voorzien die specifiek gericht zijn op de armoedebestrijding bij de Personen met een Handicap die niet werken en dus een vervangingsinkomen ontvangen, waaronder de herwaarderung van inkomensvervangende tegemoetkoming met 10,75% tegen 2024 en de immunisering van de integratietegemoetkoming binnen de berekening van het leefloon. Er dient hierbij te worden opgemerkt dat de inkomensvervangende tegemoetkoming niet wordt aangerekend als een vervangingsinkomen.

De afdeling wetgeving van de Raad van State is bijkomend van oordeel, dat het niet duidelijk is wat moet worden verstaan onder het begrip 'nieuwe' aanvraag.

Artikel 2 van het voorgenoemd koninklijk besluit bepaalt dat voor de nieuwe aanvragen, die gedurende de 3 maanden die volgen op de publicatiedatum van dit besluit worden ingediend, en voor welke dit besluit een nieuw feit is dat de toekenning van de uitkering rechtvaardigt, het recht retroactief kan worden toegekend vanaf 1 oktober 2021.

Het begrip 'nieuwe aanvraag' wordt in het eerste lid van de eerste paragraaf van artikel 17 van het KB van 22 mei 2003 betreffende de procedure voor de behandeling van de dossiers inzake tegemoetkomingen aan personen met een handicap beschreven als een aanvraag die wordt ingediend wanneer zich volgens de aanvrager wijzigingen voordoen die de toekenning of verhoging van de tegemoetkomingen rechtvaardigen.

Echter geldt de retroactiviteit die wordt beschreven in artikel 2 van het koninklijk besluit betreffende de prijs van de arbeid niet enkel voor de nieuwe aanvragen maar ook voor de eerste aanvragen, wanneer het koninklijk besluit een nieuw feit is dat de toekenning van de uitkering rechtvaardigt.

De ratio hiervan is om de personen die nog geen aanvraag voor een tegemoetkoming ingediend hadden, omdat ze niet in aanmerking konden komen, rekening houdend met de vrijstelling op arbeid die voordien van toepassing was, toch de kans te geven om van de maatregel te genieten vanaf de toepassingsdatum.

Ce même article précise, en son alinéa 3, que « Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, déterminer que certains revenus ou parties de revenus, dans les conditions qu'il détermine, ne sont que partiellement ou ne sont pas pris en considération ». Cet alinéa précise que des distinctions peuvent être faites, notamment, en fonction du type de revenus.

D'une part il est impératif d'augmenter le seuil d'exonération des revenus professionnels pour le maintien de l'AI afin que travailler soit financièrement avantageux. D'autre part, il est indispensable d'augmenter le plafond fixé en matière de revenu de remplacement afin de lutter contre la pauvreté prégnante des personnes en situation de handicap et par ailleurs leur éviter une double peine (perte d'emploi et de l'AI).

Dans son avis 70.637/3 du 30 décembre 2021 relatif au projet d'arrêté royal, la section de législation du Conseil d'État estime pour l'essentiel que le projet de réglementation ne peut pas entraîner, à l'égard de certaines catégories de personnes en situation de handicap, des conséquences dont il y aurait lieu de considérer qu'elles sont disproportionnées au regard du principe d'égalité.

En ce qui concerne le caractère discriminatoire, il convient de souligner que la différence de traitement entre les exonérations du revenu du travail et d'autres types de revenus existait déjà par le passé, mais qu'elle est considérablement accentuée par le présent projet. La différence de traitement est cependant légitime si elle repose sur un objectif légitime et si elle est proportionnelle à cet objectif. L'objectif de ne pas pénaliser les personnes en situation de handicap qui travaillent peut être considéré comme légitime.

Comme il est fait remarquer dans l'avis du CSNPH, la proportionnalité peut être critiquée, notamment à l'égard des personnes en situation de handicap qui doivent cesser de travailler et qui bénéficient dès lors d'un revenu de remplacement faiblement exonéré. En cas de combinaison de revenus du travail et de revenus de remplacement, la nouvelle exonération sur le revenu de remplacement sera entièrement déduite (dans la limite du revenu de remplacement réellement perçu), tandis que, jusqu'ici, cette exonération ne peut être réduite que lorsque le revenu du travail dépasse une certaine limite. Les personnes qui perçoivent temporairement un revenu de remplacement pendant l'année de référence bénéficieront également de la nouvelle mesure.

En ce qui concerne la proportionnalité de la répartition des moyens entre les personnes qui travaillent et celles qui ne travaillent pas, il est à noter que les personnes qui ne travaillent pas ne seront pas pénalisées par cette nouvelle législation. Le droit au travail est un droit constitutionnel. Ce droit doit être garanti pour les personnes en situation de handicap et la présente mesure y contribue. Cette mesure a pour objectif de soutenir l'emploi des personnes en situation de handicap en relevant le plafond d'exonération des revenus du travail. La mesure contribuera donc à remettre des personnes au travail, comme c'est le cas dans certains secteurs du régime de sécurité sociale, en élargissant certaines possibilités de cumul.

Sont en outre prévus des moyens spécifiquement destinés à lutter contre la pauvreté chez les personnes en situation de handicap qui ne travaillent pas et qui perçoivent donc un revenu de remplacement, notamment la revalorisation de 10,75 % de l'allocation de remplacement de revenus d'ici 2024 et l'immunisation de l'allocation d'intégration dans le calcul du revenu d'intégration. À cet égard, il convient de noter que l'allocation de remplacement de revenus n'est pas considérée comme un revenu de remplacement.

La section de législation du Conseil d'État estime par ailleurs qu'il y a un manque de clarté quant à ce qu'il y a lieu d'entendre par « nouvelle » demande.

L'article 2 de l'arrêté royal précité stipule que pour les nouvelles demandes introduites dans les 3 mois qui suivent la date de publication de cet arrêté, et pour lesquelles cet arrêté constitue un fait nouveau justifiant l'octroi de la prestation, le droit peut être octroyé avec effet rétroactif à partir du 1er octobre 2021.

La notion de « nouvelle demande » est définie, à l'alinéa premier du premier paragraphe de l'article 17 de l'AR du 22 mai 2003 relatif à la procédure concernant le traitement des dossiers en matière des allocations aux personnes en situation de handicap, comme une demande introduite lorsque, selon le demandeur, des modifications sont intervenues qui justifient l'octroi ou l'augmentation des allocations.

Cependant, la rétroactivité décrite à l'article 2 de l'arrêté royal relatif au prix du travail ne s'applique pas uniquement aux nouvelles demandes, mais également aux premières demandes, lorsque l'arrêté royal constitue un fait nouveau justifiant l'octroi de la prestation.

La raison d'être de cette disposition est de donner aux personnes n'ayant pas encore introduit de demande d'allocation, parce qu'elles ne pouvaient pas y prétendre compte tenu de l'exonération sur le travail qui s'appliquait auparavant, la possibilité de bénéficier de la mesure à partir de la date d'application.

Tot slot mag niet worden vergeten dat het initiatief van de regering de wil weerspiegelt die is vervaardigd in artikel 23, § 1, en artikel 28 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap.

In het regeerakkoord wordt voorgesteld “een beleid op maat [te] voeren waarbij rekening gehouden wordt met kwetsbare groepen die al dan niet minder mobiel zijn en met de specifieke behoefte van personen met een handicap”. Tevens bepaalt het regeerakkoord dat mensen die niet actief zijn op de arbeidsmarkt, waaronder mensen met een handicap, zullen worden aangemoedigd de stap naar werk te zetten. Daartoe zullen ook “drempels voor werkgelegenheid en om meer te werken worden weggenomen”.

Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 2021.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaar,

De Minister belast met Personen met een handicap,
K. LALIEUX

Raad van State
afdeling Wetgeving

Advies 70.637/3 van 30 december 2021 over een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming houdende de inperking van de gevolgen van de ‘prijs van de arbeid’

Op 6 december 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Pensioenen en Maatschappelijke Integratie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming houdende de inperking van de gevolgen van de ‘prijs van de arbeid’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 21 december 2021. De kamer was samengesteld uit Wilfried Van Vaerenbergh, kamervoorzitter, Jeroen Van Nieuwenhove en Koen Muylle, staatsraden, Jan Velaers en Bruno Peeters, assessoren, en Astrid Truyens, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht Steen, eerste auditeur-afdelingshoofd.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried Van Vaerenbergh, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 december 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe het bedrag van het arbeidsinkomen en het vervangingsinkomen van een persoon met een handicap, dat is vrijgesteld voor de berekening van het bedrag van de integratietegemoetkoming, te verhogen, en de bestaande vrijstelling van de helft van het arbeidsinkomen boven dat bedrag af te schaffen.

Daartoe wordt artikel 9ter, §§ 3 en 4, van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 ‘betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming’ vervangen (artikel 1 van het ontwerp). Er wordt in een overgangsregeling voorzien voor nieuwe aanvragen waarvoor het recht retroactief kan worden toegekend vanaf 1 oktober 2021 (artikel 2). Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 2021 (artikel 3).

3. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 7, § 1, derde lid, van de wet van 27 februari 1987 ‘betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap’, waarvan melding wordt gemaakt in het eerste lid van de aanhef.

Pour finir, il convient de ne pas oublier que l’initiative du gouvernement traduit la volonté contenue dans l’article 23, § 1er, et l’article 28 de la Convention des Nations Unies sur les droits des personnes handicapées.

L’accord de gouvernement propose de “mener une politique sur mesure tenant compte des groupes de population les plus fragiles, qu’ils soient moins mobiles ou non, et des besoins spécifiques des personnes en situation de handicap ». Il prévoit également d’encourager les personnes non actives sur le marché du travail à faire le pas vers un emploi, dont notamment les personnes en situation de handicap. A cette fin, « Les obstacles à l’emploi et au fait de travailler davantage seront également levés ».

Le présent arrêté produit ses effets le 1er octobre 2021.

J’ai l’honneur d’être,

Sire,
de Votre Majesté,
le très respectueux
et très fidèle serviteur,

La Ministre chargée des Personnes handicapées,
K. LALIEUX

Conseil d’État
section de législation

Avis 70.637/3 du 30 décembre 2021 sur un projet d’arrêté royal ‘modifiant l’arrêté royal du 6 juillet 1987 relatif à l’allocation de remplacement de revenus et à l’allocation d’intégration portant limitation des effets du ‘prix du travail’

Le 6 décembre 2021, le Conseil d’État, section de législation, a été invité par la Ministre des Pensions et de l’Intégration sociale à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d’arrêté royal ‘modifiant l’arrêté royal du 6 juillet 1987 relatif à l’allocation de remplacement de revenus et à l’allocation d’intégration portant limitation des effets du ‘prix du travail’.

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 21 décembre 2021. La chambre était composée de Wilfried Van Vaerenbergh, président de chambre, Jeroen Van Nieuwenhove et Koen Muylle, conseillers d’État, Jan Velaers et Bruno Peeters, assesseurs, et Astrid Truyens, greffier.

Le rapport a été présenté par Brecht Steen, premier auditeur chef de section.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l’avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried Van Vaerenbergh, président de chambre.

L’avis, dont le texte suit, a été donné le 30 décembre 2021.

*

1. En application de l’article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d’État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l’auteur de l’acte, le fondement juridique et l’accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet d’arrêté royal soumis pour avis a pour objet d’augmenter le montant du revenu du travail et du revenu de remplacement d’une personne handicapée, qui est immunisé pour le calcul du montant de l’allocation d’intégration, et de supprimer l’immunisation existante de la moitié du revenu du travail qui dépasse ce montant.

L’article 9ter, §§ 3 et 4, de l’arrêté royal du 6 juillet 1987 ‘relatif à l’allocation de remplacement de revenus et à l’allocation d’intégration’ est remplacé à cet effet (article 1er du projet). Un régime transitoire est prévu pour les nouvelles demandes pour lesquelles le droit peut être octroyé avec effet rétroactif à partir du 1er octobre 2021 (article 2). L’arrêté envisagé produit ses effets le 1er octobre 2021 (article 3).

3. Le projet trouve son fondement juridique dans l’article 7, § 1er, alinéa 3, de la loi du 27 février 1987 ‘relative aux allocations aux personnes handicapées’, dont il est fait mention dans le premier alinéa du préambule.

ONDERZOEK VAN DE TEKSTArtikel 1

4. Bij artikel 1 van het ontwerp wordt verhoudingsgewijs het vrijstellingsplafond voor een arbeidsinkomen aanzienlijk meer verhoogd dan het vrijstellingsplafond voor een vervangingsinkomen (170% tegenover 13%). Niettegenstaande de vrijstellingsplafonds ook verschillen in de bestaande regeling, heeft die verhoging tot gevolg dat het verschil in behandeling tussen personen met een handicap, al naargelang ze over een arbeidsinkomen dan wel over een vervangingsinkomen beschikken, substantieel toeneemt. Vraag is of voor dat verschil in behandeling een redelijke verantwoording voorhanden is in het licht van het gelijkheidsbeginsel, rekening houdend met de doelstelling van de ontworpen regeling die er onder meer in bestaat “het plafond van de vervangingsinkomens op te trekken om de wijdverspreide armoede bij personen met een handicap te bestrijden en ook om te voorkomen dat zij dubbel gestraft worden (verlies van werk en verlies van IT)”(1). De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

“Wat het discriminerende karakter van de maatregel betreft, dient er gewezen te worden op het feit dat het verschil in behandeling tussen de vrijstellingen voor arbeidsinkomsten en andere soorten inkomsten in het verleden reeds bestond, maar door het ontwerp aanzienlijk wordt geaccentueerd.

Het verschil in behandeling is echter rechtmatig indien het is gebaseerd op een legitiem doel en indien het evenredig is aan dat doel.

De doelstelling om personen met een handicap, die werken, niet te benadelen, kan als legitiem worden beschouwd. Zoals in het advies van de NHRPH wordt opgemerkt, kan de evenredigheid worden bekritiseerd, met name ten aanzien van personen met een handicap die moeten stoppen met werken en die vervolgens een laag vrijgesteld vervangingsinkomen genieten.

Bij de combinatie tussen arbeidsinkomen en vervangingsinkomen wordt de nieuwe vrijstelling op het vervangingsinkomen volledig in mindering gebracht (uiteraard beperkt tot het werkelijk ontvangen vervangingsinkomen), terwijl deze vrijstelling tot nu toe kan verminderd worden wanneer het arbeidsinkomen een bepaalde grens overschrijdt. Wie dus tijdelijk een vervangingsinkomen ontvangt in de loop van het referentiejaar, heeft ook baat bij de nieuwe maatregel.”

De gemachtigde wijst er zelf op dat althans in bepaalde gevallen de evenredigheid van de maatregel in het licht van de doelstelling ervan kan worden bekritiseerd. De Raad van State, afdeling Wetgeving, beschikt niet over de vereiste feitenkennis om het ontwerp op dat punt op afdoende wijze te kunnen beoordelen. Er dient dan ook een voorbehoud te worden gemaakt bij de overeenstemming van het ontwerp, zoals het thans voorligt, met het gelijkheidsbeginsel. Het staat aan de steller van het ontwerp om de ontworpen regeling wat dat betreft nog aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen. In elk geval mag de ontworpen regeling geen gevolgen hebben voor bepaalde categorieën van personen met een handicap die als onevenredig moeten worden beschouwd in het licht van het gelijkheidsbeginsel. Het verdient aanbeveling om de genomen maatregel en de verantwoording ervoor in het licht van het gelijkheidsbeginsel uiteen te zetten in een bij het te nemen besluit te voegen verslag aan de Koning.

Artikel 2

5. In artikel 2 van het ontwerp, dat een overgangsmaatregel bevat, is het niet duidelijk wat moet worden verstaan onder “nieuwe” aanvragen. De vraag rijst of hieronder aanvragen worden begrepen die voor de eerste maal worden ingediend dan wel (ook) aanvragen die in het verleden reeds zijn ingediend, toen negatief zijn beoordeeld en na de bekendmaking van het te nemen besluit opnieuw worden ingediend. Dit moet worden verduidelijkt. Ook het personele toepassingsgebied van de overgangsregeling moet duidelijker tot uitdrukking worden gebracht. Nu lijkt het er immers op dat de betrokkenen bij de ontworpen maatregel zelf moeten beoordelen of ze een nieuwe aanvraag kunnen indienen (“voor welke dit besluit een nieuw feit is dat de toekenning van de uitkering rechtvaardigt”), hetgeen niet bevorderlijk is voor de rechtszekerheid.

Artikel 3

6. Luidens artikel 3 van het ontwerp heeft het te nemen besluit uitwerking met ingang van 1 oktober 2021.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegerekend of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen

EXAMEN DU PROJETArticle 1er

4. À l'article 1er du projet, le plafond d'immunisation pour un revenu du travail est proportionnellement beaucoup plus relevé que le plafond d'immunisation pour un revenu de remplacement (170% contre 13%). Bien que les plafonds d'immunisation diffèrent aussi dans le régime existant, cette majoration a pour conséquence d'accroître de manière significative la différence de traitement entre personnes handicapées, selon qu'elles disposent d'un revenu du travail ou d'un revenu de remplacement. La question se pose de savoir si cette différence de traitement est raisonnablement justifiée au regard du principe d'égalité, compte tenu de l'objectif du régime en projet qui est « d'augmenter le plafond fixé en matière de revenu de remplacement afin de lutter contre la pauvreté prégnante des personnes en situation de handicap et par ailleurs leur éviter la double peine (perte d'emploi et de l'AI) » (1). À ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Wat het discriminerende karakter van de maatregel betreft, dient er gewezen te worden op het feit dat het verschil in behandeling tussen de vrijstellingen voor arbeidsinkomsten en andere soorten inkomsten in het verleden reeds bestond, maar door het ontwerp aanzienlijk wordt geaccentueerd.

Het verschil in behandeling is echter rechtmatig indien het is gebaseerd op een legitiem doel en indien het evenredig is aan dat doel.

De doelstelling om personen met een handicap, die werken, niet te benadelen, kan als legitiem worden beschouwd. Zoals in het advies van de NHRPH wordt opgemerkt, kan de evenredigheid worden bekritiseerd, met name ten aanzien van personen met een handicap die moeten stoppen met werken en die vervolgens een laag vrijgesteld vervangingsinkomen genieten.

Bij de combinatie tussen arbeidsinkomen en vervangingsinkomen wordt de nieuwe vrijstelling op het vervangingsinkomen volledig in mindering gebracht (uiteraard beperkt tot het werkelijk ontvangen vervangingsinkomen), terwijl deze vrijstelling tot nu toe kan verminderd worden wanneer het arbeidsinkomen een bepaalde grens overschrijdt. Wie dus tijdelijk een vervangingsinkomen ontvangt in de loop van het referentiejaar, heeft ook baat bij de nieuwe maatregel ».

Le délégué lui-même indique que dans certains cas au moins, la proportionnalité de la mesure peut être critiquée au regard de son objectif. Le Conseil d'État, section de législation, ne dispose pas des connaissances factuelles requises permettant d'apprécier adéquatement le projet sur ce point. Il convient dès lors d'émettre des réserves quant à la conformité du projet, tel qu'il est soumis ce jour, avec le principe d'égalité. Il appartient à l'auteur du projet de soumettre encore le régime en projet à un examen supplémentaire en ce qui concerne ce point. En tout état de cause, le régime en projet ne peut pas entraîner, à l'égard de certaines catégories de personnes handicapées, des conséquences dont il y aurait lieu de considérer qu'elles sont disproportionnées au regard du principe d'égalité. Il est recommandé d'exposer la mesure prise et sa justification au regard du principe d'égalité dans un rapport au Roi à joindre à l'arrêté envisagé.

Article 2

5. À l'article 2 du projet, qui comporte une disposition transitoire, on n'aperçoit pas clairement ce qu'il convient d'entendre par « nouvelles » demandes. On se demande si celles-ci visent des demandes qui sont introduites pour la première fois ou (également) des demandes ayant déjà été introduites dans le passé mais évaluées négativement et qui sont à nouveau introduites après la publication de l'arrêté envisagé. Il convient de le préciser. Le champ d'application personnel de la mesure transitoire doit lui aussi être exprimé plus clairement. En effet, il semble pour l'heure que les personnes concernées par la mesure en projet doivent apprécier elles-mêmes si elles peuvent introduire une nouvelle demande (« pour laquelle cette décision constitue un fait nouveau justifiant l'octroi de la prestation », ce qui n'est pas favorable à la sécurité juridique.

Article 3

6. Selon l'article 3 du projet, l'arrêté envisagé produit ses effets le 1er octobre 2021.

L'attribution d'un effet rétroactif aux arrêtés n'est admissible que dans les cas où la rétroactivité repose sur une base légale, où elle concerne une règle qui confère des avantages dans le respect du principe de l'égalité, ou dans la mesure où elle s'impose pour assurer la continuité ou le bon fonctionnement de l'administration, et ne porte pas atteinte, en principe, à des situations acquises. Ce n'est que si la

verkregen situaties worden aangetast. Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

Gevraagd hoe de terugwerkende kracht in de praktijk zal worden toegepast, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“De dossiers van de personen die al recht hebben op een IT ingevolge een vorige beslissing en waarbij een eigen beroepsinkomen is aangerekend dat hoger is dan de huidige vrijstelling, waardoor er een verminderd bedrag IT is toegekend, zullen automatisch herzien worden. De dossiers van de personen bij wie geen vermindering op de IT is toegepast ingevolge eigen beroepsinkomsten, zullen niet herzien worden. Een dergelijke herziening zou immers zonder voorwerp zijn omdat we aan deze personen niet meer dan het maximumbedrag IT voor hun categorie kunnen geven.

We selecteren in de databank alle dossiers met een arbeidsinkomen/vervangingsinkomen hoger dan de vrijstelling en activeren het onderzoek. Bij ontvangst van de inkomstgegevens van FOD Financiën maken we de berekening op 01/10/2021 en maken daarbij gebruik van de nieuwe vrijstellingen. Aan de hand van de nieuwe elementen (geactualiseerd arbeidsinkomen en nieuwe vrijstelling) kunnen we dan zien of de nieuwe berekening voordeliger is of niet.”

Aangezien uit de toelichting van de gemachtigde blijkt dat ook de bestaande dossiers met ingang van 1 oktober 2021 zullen worden herzien, en de nieuwe regeling in beginsel gunstiger is dan de huidige regeling, kan de terugwerkende kracht tot 1 oktober 2021 worden aanvaard.

De griffier,
Astrid Truyens

De voorzitter,
Wilfried Van Vaerenbergh

Nota

(1) Zie de nota aan de Ministerraad van 3 december 2021.

1 FEBRUARI 2022. — Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming houdende de inperking van de gevolgen van de ‘prijs van de arbeid’

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groot.

Gelet op de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, artikel 7, § 1, derde lid, vervangen bij de wet van 9 juli 2004;

Gelet op het koninklijk besluit van 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming, artikel 9ter;

Gelet op het advies van de Nationale Hoge Raad voor Personen met een Handicap, gegeven op 1 oktober 2021;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 8 oktober 2021;

Gelet op de akkoordbevinding van De Staatssecretaris voor Begroting, gegeven op 1 december 2021;

Gelet op het advies nr. 70.637/3 van de Raad van State, gegeven op 30 december 2021, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op de impactanalyse van de regelgeving uitgevoerd overeenkomstig artikelen 6 en 7 van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging;

Op de voordracht van de Minister belast met Personen met een handicap en op het advies van de in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. In artikel 9ter, van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 betreffende de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming worden de paragrafen 3 en 4 vervangen als volgt:

“§ 3. Van het arbeidsinkomen worden de eerste 43.245,47 EUR vrijgesteld;

§ 4. Van het vervangingsinkomen worden de eerste 2.594,73 EUR vrijgesteld.”

Art. 2. Voor de nieuwe aanvragen, die gedurende de 3 maanden die volgen op de publicatiedatum van dit besluit worden ingediend, en voor welke dit besluit een nieuw feit is dat de toekenning van de uitkering rechtvaardigt, kan het recht retroactief worden toegekend vanaf 1 oktober 2021.

rétroactivité du régime en projet s’inscrit dans l’une des hypothèses énumérées qu’elle pourra être admise.

Interrogé sur le point de savoir comment la rétroactivité s’appliquera dans la pratique, le délégué a déclaré ce qui suit :

« De dossiers van de personen die al recht hebben op een IT ingevolge een vorige beslissing en waarbij een eigen beroepsinkomen is aangerekend dat hoger is dan de huidige vrijstelling, waardoor er een verminderd bedrag IT is toegekend, zullen automatisch herzien worden. De dossiers van de personen bij wie geen vermindering op de IT is toegepast ingevolge eigen beroepsinkomsten, zullen niet herzien worden. Een dergelijke herziening zou immers zonder voorwerp zijn omdat we aan deze personen niet meer dan het maximumbedrag IT voor hun categorie kunnen geven.

We selecteren in de databank alle dossiers met een arbeidsinkomen/vervangingsinkomen hoger dan de vrijstelling en activeren het onderzoek. Bij ontvangst van de inkomstgegevens van FOD Financiën maken we de berekening op 01/10/2021 en maken daarbij gebruik van de nieuwe vrijstellingen. Aan de hand van de nieuwe elementen (geactualiseerd arbeidsinkomen en nieuwe vrijstelling) kunnen we dan zien of de nieuwe berekening voordeliger is of niet ».

Dès lors qu’il ressort des explications du délégué que les dossiers existants seront eux aussi réexaminés avec effet au 1er octobre 2021, et que le nouveau régime est en principe plus favorable que le régime actuel, l’effet rétroactif au 1er octobre 2021 peut être admis.

Le greffier,
Astrid Truyens

Le président,
Wilfried Van Vaerenbergh

Note

(1) Voir la note au Conseil des ministres du 3 décembre 2021.

1er FEVRIER 2022. — Arrêté royal modifiant l’arrêté royal du 6 juillet 1987 relatif à l’allocation de remplacement de revenus et à l’allocation d’intégration portant limitation des effets du « prix du travail »

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux personnes handicapées, article 7, § 1er, alinéa 3, remplacé par la loi du 9 juillet 2004;

Vu l’arrêté royal du 6 juillet 1987 relatif à l’allocation de remplacement de revenus et à l’allocation d’intégration, l’article 9ter;

Vu l’avis du Conseil Supérieur National des Personnes Handicapées, donné le 1er octobre 2021;

Vu l’avis de l’Inspecteur des Finances, donné le 8 octobre 2021 ;

Vu l’accord de la Secrétaire d’État au Budget, donné le 1er décembre 2021;

Vu l’avis n° 70.637/3 du Conseil d’Etat, donné le 30 décembre 2021, en application de l’article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d’Etat, coordonnées le 12 janvier 1973;

Vu l’analyse d’impact de la réglementation réalisée conformément aux articles 6 et 7 de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses concernant la simplification administrative;

Sur la proposition de la Ministre chargée des Personnes handicapées et de l’avis des Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Dans l’article 9ter de l’arrêté royal du 6 juillet 1987 relatif à l’allocation de remplacement de revenu et à l’allocation d’intégration, les paragraphes 3 et 4 sont remplacés par ce qui suit:

« § 3. Du revenu du travail, les 43.245,47 premiers EUR sont immunisés;

§ 4. Du revenu de remplacement, les 2.594,73 premiers EUR sont immunisés. »

Art. 2. Pour les nouvelles demandes introduites dans les 3 mois qui suivent la date de publication du présent arrêté, et pour lesquelles cet arrêté constitue un fait nouveau justifiant l’octroi de la prestation, le droit peut être octroyé avec effet rétroactif à partir du 1er octobre 2021.

Art. 3. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 2021.

Art. 4. De minister bevoegd voor Personen met een handicap is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 1 februari 2022.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister belast met Personen met een handicap,

K. LALIEUX

Art. 3. Le présent arrêté produit ses effets le 1er octobre 2021.

Art. 4. La ministre qui a les Personnes handicapées dans ses attributions est chargée de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 1er février 2022.

PHILIPPE

Par le Roi :

La Ministre chargée des Personnes handicapées,

K. LALIEUX

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
SOCIALE ZEKERHEID

[C - 2022/20448]

28 FEBRUARI 2022. — Koninklijk besluit tot wijziging van artikel 2 van de bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, artikel 35, § 1, vijfde lid, en § 2, eerste lid, 1°, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 april 1997, bekrachtigd bij de wet van 12 december 1997;

Gelet op de bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen;

Gelet op het voorstel van de Technische geneeskundige raad, gedaan tijdens zijn vergadering van 20 oktober 2020;

Gelet op het advies van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, gegeven op 20 oktober 2020;

Gelet op de beslissing van de Nationale commissie artsenziektefondsen van 16 november 2020;

Gelet op het advies van de Commissie voor begrotingscontrole, gegeven op 5 mei 2021;

Gelet op de beslissing van het Comité van de verzekering voor geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering van 10 mei 2021;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 19 juli 2021;

Gelet op de akkoordbevinding van de Staatssecretaris voor Begroting van 29 juli 2021;

Gelet op adviesaanvraag binnen 30 dagen, die op 19 augustus 2021 bij de Raad van State is ingediend, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het advies niet is meegedeeld binnen die termijn ;

Gelet op artikel 84, § 4, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Op de voordracht van de Minister van Sociale Zaken,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. In artikel 2 van de bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 8 februari 2022, wordt na de verstrekking 102690 de volgende toepassingsregel ingevoegd:

“De verstrekkingen 102211, 102712, 102196 en 102690 mogen aangerekend worden bij patiënten die verblijven in een psychiatrisch verzorgingstehuis na doorverwijzing met verwijfsbrief door de arts-specialist van het psychiatrisch verzorgingstehuis en met verplicht schriftelijk verslag van de verstrekker voor de verwijzende arts.”.

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand na die waarin het is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

SERVICE PUBLIC FEDERAL
SECURITE SOCIALE

[C - 2022/20448]

28 FEVRIER 2022. — Arrêté royal modifiant l'article 2 de l'annexe à l'arrêté royal du 14 septembre 1984 établissant la nomenclature des prestations de santé en matière d'assurance obligatoire soins de santé et indemnités

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, l'article 35, § 1er, alinéa 5, et § 2, alinéa 1er, 1°, modifié par l'arrêté royal du 25 avril 1997, confirmé par la loi du 12 décembre 1997 ;

Vu l'annexe à l'arrêté royal du 14 septembre 1984 établissant la nomenclature des prestations de santé en matière d'assurance obligatoire soins de santé et indemnités ;

Vu la proposition du Conseil technique médical formulée au cours de sa réunion du 20 octobre 2020 ;

Vu l'avis du Service d'évaluation et de contrôle médicaux de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité, donné le 20 octobre 2020 ;

Vu la décision de la Commission nationale médico-mutualiste du 16 novembre 2020 ;

Vu l'avis de la Commission de contrôle budgétaire, donné le 5 mai 2021 ;

Vu la décision du Comité de l'assurance soins de santé de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité du 10 mai 2021 ;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 19 juillet 2021 ;

Vu l'accord de la Secrétaire d'Etat au Budget, donné le 29 juillet 2021 ;

Vu la demande d'avis dans un délai de 30 jours, adressée au Conseil d'Etat le 19 août 2021, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973 ;

Considérant l'absence de communication de l'avis dans ce délai ;

Vu l'article 84, § 4, alinéa 2, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973 ;

Sur la proposition du Ministre des Affaires sociales,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. A l'article 2 de l'annexe à l'arrêté royal du 14 septembre 1984 établissant la nomenclature des prestations de santé en matière d'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 8 février 2022, la règle d'application suivante est insérée après la prestation 102690 :

« Les prestations 102211, 102712, 102196 et 102690 sont attestables chez des patients séjournant dans une maison de soins psychiatriques sur renvoi avec demande écrite du médecin spécialiste de la maison de soins psychiatriques et avec rapport écrit obligatoire du prestataire pour le médecin référent. ».

Art. 2. Le présent arrêté entre en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suit celui de sa publication au *Moniteur belge*.